

# რომი ამყარებს ხილვას — ნომერი თხუთმეტი

საბოლოო გამოცდა: გაღვიძება მხეცის ხატის შესახებ წინასწარმეტყველურ დაპირისპირებაში

Jeff Pippenger

2024-09-03

ახლა ჩვენ მხეცის ხატის გამოცდის პერიოდში ვართ, და ადვენტიზმის ისტორიაში პირველი წინასწარმეტყველური დავა ახლა კვლავ მეორდება. 2023 წლის ივლისში მთავარანგელოზი მიქაელი ჩამოვიდა, რათა გაეღვიძებინა ეზეკიელის მკვდარი, გამხმარი ძვლები, რომლებიც დახოცილნი იყვნენ იმ დიდი ქალაქის — სოდომისა და ეგვიპტის — ქუჩაში. იქ, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, ისინი სიკვდილის მილისგან აღდგებიან სულის მინიჭებით. ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში ოთხი ქარის შესახებ უწყება განსაზღვრულია, როგორც უწყება, რომელიც მკვდარ, გამხმარ ძვლებს, რომლებიც მთელი ისრაელის სახლად არიან განსაზღვრულნი, უფლის ლაშქრად აქცევს. წინასწარმეტყველი დანიელი წარმოადგენს იოანეს ორ დახოცილ მოწმეს, და იგი ასევე წარმოადგენს მკვდარი, გამხმარი ძვლების ველზე მყოფთ, აგრეთვე იგავში მოხსენიებულ გონიერ ქალწულებს.

როდესაც მილერიტებმა იგავი აღასრულეს, მათ შეიცნეს, რომ მათი გამოცდილება ამ იგავში იყო წარმოდგენილი. ას ორმოცდაოთხი ათასსაც დასჭირდება შეიცნოს, რომ ისინი დაყოვნების ჟამში იმყოფებოდნენ. დანიელის მსგავსად მეცხრე თავში, მათ დასჭირდებათ შეიცნონ, რომ ისინი მტრების ქვეყანაში იყვნენ განზნულნი, როგორც ეს წარმოდგენილია ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის შვიდ ჟამში, და აგრეთვე გაიგონ ნაბუქოდონოსორის მხეცთა საიდუმლო ხატება.

ამ თითოეულ სტრიქონში წარმოდგენილია ღვთის სიტყვისაგან მომდინარე წინასწარმეტყველური გამოცდა. ქუჩაში მკვდრად მდებარე ორი მოწმე, აღდგენისას, სულით ივსებიან. ეზეკიელის მკვდარ ძვლებს სჭირდებოდათ წინასწარმეტყველური უწყების მოსმენა. დანიელი მოსესა და იერემიას წერილებს იკვლევდა, როცა თავის გაფანტულ მდგომარეობას გამოეფხიზლა. მეორე თავში დანიელი და სამი ღირსეული მეტაფორულად გამოეფხიზლნენ იმ ფაქტს, რომ სიკვდილის განაჩენის ქვეშ იყვნენ დაყენებულნი, და შემდეგ წინასწარმეტყველურმა ნათელმა, რომელიც დაფარული იყო და მერე გაიხსნა, იხსნა დანიელი და მისი სამი მეგობარი. იგავის ქალწულებს შუალამისას „ღაღადი“ აღვიძებს. მილერიტები გამოიღვიძნენ, როცა ქრისტემ დიაგრამაზე გამოსახულ ფიგურებს თავისი ხელი მოაცილა. ამ ექვსივე მოწმეში სწორედ წინასწარმეტყველური უწყებაა ის, რაც მკვდრებს ან მძინარეთ აღვიძებს. შემდეგ იგი წარმოშობს გამოცდას, რომლის დასასრულს ორი კლასი ცხადდება.

ამ სტრიქონებზე დაყრდნობით დადგენილია, რომ როდესაც უკანასკნელ დღეებში ას ორმოცდაოთხი ათასი აღიძვრება, ეს არის ეზეკიელის უწყება ოთხი ქარის შესახებ და მოსეს მიერ ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში შვიდგზის გაფანტვის შესახებ. ეს არის აღდგომის უწყება, რომელიც მიქაელ მთავარანგელოზის მიერ მოიტანება. ეს არის

ნაბუქოდონოსორის საიდუმლო სიზმრის უწყება მხეცთა ხატების შესახებ.

ქალწულები გამოიცდებიან იმის მიხედვით, აქვთ თუ არა მათ ზეთი, რომელიც განსაზღვრულია როგორც „ღვთის სულის უწყებები“. მილერიტები გამოაღვიძა იმან, რომ მათ შეიცნეს თავიანთი იდენტიფიკაცია ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში, და აგრეთვე იმან, რომ იხილეს იგივე მტკიცებულება, რომელმაც თავდაპირველად უბიძგა მათ 1843 წლის წინასწარმეტყველური განსაზღვრისკენ, სინამდვილეში მიუთითებდა 1844 წლის 22 ოქტომბერზე. ამ ხაზებზე დაყრდნობით დგინდება, რომ როდესაც ას ორმოცდაოთხი ათასი უკანასკნელ დღეებში გაიღვიძებს, ისინი გაიღვიძებენ წინასწარმეტყველური გამოცდის უწყების მიმართ, რომელიც წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს.

ყველა ეს ხაზი თავის სრულყოფილ და საბოლოო აღსრულებას პოულობს წინასწარმეტყველური გამოცდის იმ პერიოდში, რომელსაც მხეცისადმი და მხეცის ხატის ჩამოყალიბება წარმოადგენს. ეს გამოცდა დასრულებულია, როდესაც მადლის ვადა ქალწულებზე კვირა დღის კანონის დროს იხურება. ამიტომ მხეცის ხატის გამოცდის პროცესი, რომელიც განმეორებით არის წარმოდგენილი როგორც გამოცდა, რომელიც ცხადყოფს, ვის აქვს გაგებული ის უწყება, რომელიც გაიხსნა, წარმოდგენილია ყველა ამ წინასწარმეტყველურ ხაზში. დანიელის მეთორმეტე თავში ბრძენნი, რომელთაც ესმით ცოდნის მატება, გადიან სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს, რომელიც წარმოდგენილია როგორც განწმენდა, გათეთრება და გამოცდა. ეს სამი საფეხური არის სულიწმიდის მიერ მოტანილი მხილების საფეხურები, რომლებიც წარმოადგენს მხილებას ცოდვაზე, სიმართლეზე და სამსჯავროზე. ეს სამი საფეხური არის ეზო, წმიდა ადგილი და უწმიდესი ადგილი. ეს სამი საფეხური აგრეთვე წარმოდგენილია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამ ანგელოზში, ასევე დანიელისა და სამი ღირსეულის გამოცდილებაში პირველ თავში. იქ მათ პირველად დიეტური გამოცდა გაიარეს, შემდეგ მხედველობითი გამოცდა, და ბოლოს მათ გაიარეს მესამე გამოცდა, რომელიც ჩრდილოეთის მეფემ მისცა — ნაბუქოდონოსორით წარმოდგენილმა.

ამ ოთხ ყრმას ღმერთმა მისცა ცოდნა და გონიერება ყოველგვარ სწავლებასა და სიბრძნეში; ხოლო დანიელს ჰქონდა გაგება ყველა ხილვასა და სიზმარში. და იმ დღეთა დასასრულს, როცა მეფეს ჰქონდა ნათქვამი, რომ უნდა წარედგინათ ისინი, საჭურისთა მთავარმა მიიყვანა ისინი ნაბუქოდონოსორის წინაშე. და მეფე ესაუბრა მათ; და ყველა მათ შორის ვერავინ აღმოჩნდა დანიელის, ხანანიას, მისაელისა და აზარიას მსგავსი; ამიტომაც დადგნენ ისინი მეფის წინაშე. და ყოველ საქმეში სიბრძნისა და გაგებისა, რის შესახებაც მეფე ეკითხებოდა მათ, მან ისინი თავისი მთელი სამეფოს ყველა მოგვზე და ვარსკვლავთმრიცხველზე ათჯერ უმჯობესად ჰპოვა. დანიელი 1:17–20.

დანიელისა და სამი ღირსეულისათვის სამი გამოცდის უკანასკნელი იყო ნაბუქოდონოსორის მიერ განხორციელებული გამოცდა; ამგვარად, იმ საბოლოო წინასწარმეტყველურ გამოცდას, რომელსაც დანიელი და სამი ღირსეული განასახიერებენ, ბაბილონთან აქვს კავშირი, რადგან ნაბუქოდონოსორი მეფე იყო, რაც

ესაიას მეშვიდე თავში, მერვე და მეცხრე მუხლებში, ამყარებს მეფეს, ერის დედაქალაქს და „თავს“, რომლებიც ურთიერთჩანაცვლებადი სიმბოლოებია. „თავი“ წარმოადგენს უკანასკნელ დღეებში თანამედროვე ბაბილონის თავს. ეს „თავი“ უკანასკნელ დღეებში არის გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის მეძავი, რომელსაც შუბლზე უწერია: „საიდუმლო, ბაბილონი დიდი, მეძავთა და ქვეყნიერების სისაძაგლეთა დედა.“

ას ორმოცდაოთხი ათასის უკანასკნელი წინასწარმეტყველური გამოცდა დაკავშირებულია უკანასკნელ დღეებში თანამედროვე ბაბილონის „თავის“ სწორ ან არასწორ გაგებასთან. მათი უკანასკნელი გამოცდა ასევე მოიცავს იმის გაგებას, რომ თანამედროვე ბაბილონი და თანამედროვე რომი ურთიერთჩანაცვლებადი სიმბოლოებია, და ამიტომ თანამედროვე ბაბილონის „თავი“ იგივე „თავია“ ორივე ხაზში, რადგან ისინი ურთიერთჩანაცვლებადი სიმბოლოებია.

„სამყარო აღვსილია ქარიშხლით, ომითა და უთანხმოებით. თუმცა ერთი მეთაურის — პაპური ძალაუფლების — ქვეშ ხალხი გაერთიანდება, რათა წინააღმდეგობა გაუწიოს ღმერთს მისი მოწმეების სახით.“ Testimonies, ტომი 7, 182.

დანიელი და სამი ღირსეული გვიჩვენებენ, რომ საბოლოო წინასწარმეტყველური გამოცდა, რადგან იგი ყოველთვის წინასწარმეტყველებაზე გამოცდაა, რომის საკითხზე გამოცდაა; ვინაიდან უკანასკნელ დღეებში თავი პაპური ძალაუფლებათა, რომელიც წარმოადგენილია ნაბუქოდონოსორით, ბაბილონის პირველი თავით, რომელმაც პირადად გამოსცა და დანიელი და სამი ღირსეული. დავა, რომლის ტიპსაც დანიელი და სამი ღირსეული წარმოადგენენ, აგრეთვე წინასწარ არის ნაჩვენები ადვენტიზმის საფუძველმდებელ ისტორიაში პირველივე დავაში, როგორც ეს 1843 წლის სქემაზეა წარმოდგენილი, რომელიც უფლის ხელით იყო წარმართული და არ უნდა შეცვლილიყო. დავა, რომელიც 1843 წლის სქემაზე იყო წარმოდგენილი, ეფუძნებოდა ანტიოქე ეპიფანესის ან წარმართული რომის იმ ძალაუფლებად იდენტიფიცირებას, რომელმაც დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში ხილვა დაადგინა.

უკანასკნელი დღეების ისტორიაში ას ორმოცდაოთხი ათასი გამოცდებიან თავიანთი წინასწარმეტყველური გაგების საფუძველზე. წინასწარმეტყველური გაგება დგინდება წინასწარმეტყველების რამდენიმე ხაზით, რომლებიც ამყარებს საბოლოო გამოცდას, როგორც თავისი ბუნებით წინასწარმეტყველურს. ეს გამოცდა იქნება პროგრესული და თავის დასასრულს მიაღწევს თაყვანისმცემელთა ორი ჯგუფის გამოვლინებით.

როგორც დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავშია წარმოდგენილი, გამოცდა იწყება მაშინ, როდესაც ახალი წინასწარმეტყველური ნათელი იხსნება, და პირველი გამოცდა არის, მიიღონ თუ უარყონ უწყება. ეს გამოცდა დანიელმა წარმოადგინა როგორც „განწმენდილნი“, ხოლო მომდევნო გამოცდას დანიელმა უწოდა „გათეთრებულნი“, და ეს პროცესი დასრულდა მესამე და საბოლოო გამოცდით, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „გამოცდილნი“. მესამე და საბოლოო გამოცდა არის ის, სადაც ეს ორი დასი „იცდება“, და სწორედ იქ ცხადდება, აქვთ თუ არა მათ ზეთი.

დანიელის პირველი თავი უშუალოდ განსაზღვრავს უკანასკნელ გამოცდას, და ამგვარად დანიელი განსაზღვრავს იმ გამოცდას, რომელიც წარმოდგენილია როგორც

„მხეცის ხატის ჩამოყალიბება“, რაც არის „გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხმა უნდა გაიაროს“, როგორც მანამდე, ვიდრე „დაიბეჭდებიან“, ასევე მანამდე, ვიდრე „მადლის ჟამი დაიხურება“ მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს.

მხეცის ხატის ჩამოყალიბების გამოცდა მოიცავს სამმაგი კავშირის წინასწარმეტყველურ სტრუქტურის გაგების წინასწარმეტყველურ გამოცდას. გველემპს, მხეცსა და ცრუწინასწარმეტყველს აქვთ განსაზღვრული წინასწარმეტყველური სტრუქტურა, რომელიც დამყარებულია წინასწარმეტყველურ მოწმეთა სიმრავლეზე. იმის გაგება, თუ როგორ ერთიანდება სამმაგი კავშირი უკანასკნელ დღეებში ერთ წინასწარმეტყველურ ძალად, ნიშნავს იმის გაგებას, თუ როგორ ყალიბდება მხეცის ხატი.

ბოლო დღეებში მხეცის ხატის როგორ ყალიბდება, ამის გაგების მნიშვნელობის მარტივი, თუმცა რთული ილუსტრაცია არის პავლეს მოწმობა ურჯულოების კაცის შესახებ 2 თესალონიკელთა მეორე თავში. პავლე განიხილავს წარმართული რომისა და პაპური რომის წინასწარმეტყველურ ურთიერთობას, და როდესაც ამას აკეთებს, იგი მიუთითებს, რომ „წარმართული რომისა და პაპური რომის წინასწარმეტყველური ურთიერთობა“ არის თემა, რომელიც ავლენს თავყვანისმცემელთა ორ კლასს.

ერთი ჯგუფი, რომელსაც უყვარს ჭეშმარიტება „წარმართული რომისა და პაპობრივი რომის წინასწარმეტყველური ურთიერთობის“ შესახებ, და მეორე ჯგუფი, რომელსაც არ უყვარს ეს ჭეშმარიტება და ამიტომ იღებს ძლიერ ცდუნებას. წარმართული რომისა და პაპობრივი რომის ის წინასწარმეტყველური ურთიერთობა, რომელიც პავლემ წარმოადგინა, მხოლოდ ერთია მრავალ წინასწარმეტყველურ მონაკვეთს შორის, რომლებიც ასახავენ ამ ორი ძალის ურთიერთობას, აგრეთვე ამ ორი ძალის ურთიერთობას შეერთებულ შტატებთან.

წარმართული რომი არის გველი, პაპური რომი არის მხეცი, ხოლო შეერთებული შტატები არის ცრუ წინასწარმეტყველი. აქაბი არის გველი-მეფე ათი მეფისა, რომელიც დაქორწინებულია მეძავ იეზებელზე, რომელიც მმართველობს ცრუ წინასწარმეტყველთა ორგვარი წყების ზემოთ. მამრობითი სქესის წინასწარმეტყველები იყვნენ ბაალის წინასწარმეტყველები, ხოლო ქალაკის ქურუმები წარმოადგენდნენ მდებარე ღვთაებას, აშთაროთს. ისინი ერთად განასახიერებენ უკანასკნელი დღეების ცრუ წინასწარმეტყველს, რომელიც ქმნის მხეცის ხატებას, როგორც ეს წარმოადგენილია მდებარეობითი ქურუმებითა და მამრობითი წინასწარმეტყველებით.

დრაკონი არის ახაბი, რომელიც არის გამოცხადების მეჭვიდმეტე თავის ათი მეფის სიმბოლო და წარმოადგენს რვა სამეფოს შორის მეშვიდე სამეფოს. მეექვსე სამეფო არის შეერთებული შტატები, იეზებელის ცრუ წინასწარმეტყველები; მეშვიდე სამეფო არის ათი მეფე, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, დრაკონის ძალაუფლება, ხოლო მერვე სამეფო, რომელიც შვიდთაგან არის, არის მეხუთე სამეფო, რომელმაც მომაკვდინებელი წყლული მიიღო, და რომელიც აღდგება როგორც მერვე და უკანასკნელი სამეფო, ანუ მხეცი, რომელსაც და რომლის ხატსაც შეერთებული შტატები და შემდეგ მთელი მსოფლიო ქმნის.

დანიელის პირველი თავი განსაზღვრავს საბოლოო წინასწარმეტყველურ გამოცდას, რომელიც მოიცავს რომის, როგორც ღვთის სიტყვაში წარმოდგენილის, გაგებას. 2 თესალონიკელთა მიმართ ეპისტოლე მიუთითებს, რომ საბოლოო წინასწარმეტყველური გამოცდა მოიცავს ნათელს თანამედროვე რომის სტრუქტურის შესახებ, როგორც ეს წარმოდგენილია წარმართული და პაპური რომის წინასწარმეტყველურ და პოლიტიკურ ურთიერთობაში.

დანიელის მეორე თავი ცხადყოფს, რომ უკანასკნელ დღეებში არსებობს საიდუმლო, რომელიც იხსნება და რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასს სცდის, რადგან დანიელი და სამი ღირსეული მეორე თავში წარმოადგენენ ღვთის უკანასკნელი დღეების ხალხს. წინასწარმეტყველური საიდუმლო, რომელიც იხსნება და ამგვარად მათ სცდის, არის ნაბუქოდონოსორის დაფარული სიზმარი მხეცთა ხატის შესახებ; ამგვარად იგი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის უკანასკნელ გამოცდას, რაც, როგორც და უაითმა აღნიშნა, არის „მხეცის ხატის ჩამოყალიბება.“

დანიელის მეორე თავით წარმოდგენილი გამოცდა სიკვდილის მუქარის ქვეშაა დაყენებული. როგორც უკანასკნელი დღეების ილუსტრაცია, იგი ადასტურებს იმას, რასაც პავლე ასწავლიდა, როდესაც მან მიუთითა იმ ძლიერ ცდუნებაზე, რომელიც მოიწევს მათზე, ვისაც ჭეშმარიტება არ უყვარს. დანიელის ისტორიაში მისმა გაგებამ ბაბილონის ბრძენნი იხსნა, მაგრამ უკანასკნელი დღეების საბოლოო გამოცდის შემდეგ აღარ არის გამოსაცდელი ვადა.

რომის, როგორც სიმბოლოს, შესახებ იმ დავის ყოველი ხაზი, რომელიც ჩვენ ამოვიცანით, უშუალო მოწმობას იძლევა იმ დავის შესახებ, რომელიც ახლა მიმდინარეობს. რადგან კვირადღის კანონმდებლობის მოძრაობა ახლა სიბნელეში მიიწევს, ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვა მიუთითებს მის მოახლოებას, თუმცა სულები ძალზე ცოტანი არიან დღის შვილნი, ხოლო ისინი, ვინც დღის შვილნი არ არიან, ამიტომ ვერ აცნობიერებენ, რომ გამოსაცდელი დროის ქვიშა სწრაფად იწურება. ეს ხდება იმ კონტექსტში, რომელიც დაადგინა და აღწერა და უაითმა, სადაც უკანასკნელი მოძრაობები სწრაფი იქნება. 2023 წლის ივლისში მიქაელი ჩამოვიდა, რათა თავისი ძლიერი ლაშქარი ფეხზე დაეყენებინა, მაგრამ ლაშქრის ნაწილად ყოფნისთვის არსებობს წინასწარმეტყველური საქმე, რომელიც ჯერ უნდა აღსრულდეს, და იგი აღსრულდება იმ პოლიტიკურ გარემოში, სადაც მხეცის ხატი ყალიბდება.

წინასწარმეტყველური საქმე, რომელიც უნდა აღსრულდეს, მოიცავს მხეცის ხატის ჩამოყალიბების აღიარებას. წინასწარმეტყველების შემსწავლელმა მიმდინარე ისტორიის პროცესში განვითარებული მოვლენებით უნდა ამოიცნოს, რომ ის რელიგიური და პოლიტიკური ფაქტორები, რომლებიც შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატს წარმოქმნის, უკვე მოქმედებაშია. შემსწავლელმა ასევე უნდა იცოდეს, თუ როგორ ყალიბდება მხეცის ხატი წინასწარმეტყველურად, როგორც ეს ღვთის სიტყვაშია გადმოცემული. მან ისიც უნდა აღიაროს, რომ როგორც შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატი ყალიბდება, ასევე ას ორმოცდაოთხ ათასში ყალიბდება ღვთის ხატი. მან უნდა გაიგოს უკანასკნელი დღეების ისტორიის პარალელი მიღწერებთან მათი ისტორიის იმ მონაკვეთში, როცა ვითარდებოდა შუაღამის ძახილის უწყება და როცა მათ

გაუცხადდათ, რომ იგავის დაყოვნების ჟამში იყვნენ, და, შესაბამისად, თვითონვე არიან ქალწულნი. ეს სამივე ელემენტი წარმოადგენს წინასწარმეტყველური გამოცდის ნაწილს, რომელმაც განხორციელება დაიწყო 2023 წლის ივლისში.

„ხაზი ხაზზე“ — ყოველი დაპირისპირება რომთან, რომელიც ადვენტიტურ ისტორიაში აღმოცენებულა, იყო წმინდა ისტორია, რომელიც უკანასკნელ დღეებში მეორდება. რომთან დაკავშირებული საბოლოო დაპირისპირება უშუალო შედეგად დადგა იმისა, რომ ღვთის ხალხმა უარი თქვა გამოღვიძებაზე იმ უწყების მიმართ, რომელიც 2023 წლის ივლისში მოვიდა.

„ღმერთი აღძრავს თავის ხალხს; თუ სხვა საშუალებებმა არ გაჭრა, მათ შორის შემოიჭრება მწვალებლობები, რომლებიც გაცხრილავენ მათ და გამოაცალკევენ ბზეს ხორბლისაგან. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც მისი სიტყვის სჯერა, გამოიფხიზლონ ძილისგან. ძვირფასი ნათელი მოვიდა, სწორედ ამ დროისთვის შესაფერი. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს საფრთხეებს, რომლებიც უკვე ჩვენს თავს არის მოწეული. ამ ნათელმა უნდა მიგვიყვანოს წმინდა წერილის გულმოდგინე შესწავლისაკენ და იმ შეხედულებათა უმკაცრესი გამოკვლევისაკენ, რომლებიც გვიკავია. ღმერთს სურს, რომ ჭეშმარიტების ყველა მხარე და ყველა დებულება საფუძვლიანად და შეუდრეკელი გამუდმებით იქნას გამოკვლეული, ლოცვითა და მარხვით. მორწმუნენი არ უნდა დასჯერდნენ ვარაუდებსა და ბუნდოვნად განსაზღვრულ წარმოდგენებს იმის შესახებ, თუ რას შეადგენს ჭეშმარიტება. მათი რწმენა მტკიცედ უნდა იყოს დაფუძნებული ღვთის სიტყვაზე, რათა, როცა გამოცდის ჟამი დადგება და ისინი თავიანთი რწმენის პასუხის საცემად საბჭოთა წინაშე წარდგებიან, შეეძლოთ, სიმშვიდითა და შიშით, მისცენ ახსნა იმ სასოებისა, რომელიც მათშია.

„აღძარიტ, აღძარიტ, აღძარიტ. თემები, რომელთაც ჩვენ სოფელს წარვუდგენთ, ჩვენთვის ცოცხალ სინამდვილედ უნდა იყოს. მნიშვნელოვანია, რომ იმ მოძღვრებათა დაცვაში, რომელთაც რწმენის ფუნდამენტურ მუხლებად მივიჩნევთ, არასოდეს მივცეთ თავს ნება ისეთი არგუმენტების გამოყენებისა, რომლებიც სრულად მტკიცე არ არის. ასეთმა არგუმენტებმა შესაძლოა მოახერხოს მოწინააღმდეგის დადუმება, მაგრამ ისინი ჭეშმარიტებას პატივს არ მიაგებენ. ჩვენ უნდა წარმოვადგინოთ მტკიცე არგუმენტები, რომლებიც არა მხოლოდ ჩვენს მოწინააღმდეგეთა დადუმებას შეძლებს, არამედ გაუძლებს უახლოესსა და უმკაცრეს შემოწმებასაც. მათ შორის, ვინც საკუთარი თავი მოპაექრობაში გაწვრთნა, დიდია საფრთხე, რომ ღვთის სიტყვას სამართლიანად არ მოეპყრობიან. მოწინააღმდეგესთან შეხვედრისას ჩვენი გულმოდგინე ძალისხმევა ის უნდა იყოს, რომ საკითხები ისეთი სახით წარმოვადგინოთ, რომ მის გონებაში დარწმუნება აღვიძრა, და არა მხოლოდ მორწმუნეს მივანიჭოთ თავდაჯერება.“

„რაც უნდა იყოს ადამიანის გონებრივი წინსვლა, ნურც ერთი წამით ნუ იფიქრებს, თითქოს უფრო დიდი ნათლის მისაღებად აღარ იყოს საჭირო წმინდა წერილების საფუძვლიანი და განუწყვეტელი კვლევა. როგორც ხალხი, თითოეული ჩვენგანი მოწოდებულია, რომ ვიყოთ წინასწარმეტყველების შემსწავლელნი. გულმოდგინედ უნდა ვფხიზლობდეთ, რათა შევამჩნიოთ ნათლის ყოველი სხივი, რომელსაც

დმერთი წარმოგვიდგენს. ჩვენ უნდა ვიჭერდეთ ჭეშმარიტების პირველივე გამოჩენას; ხოლო ლოცვითი შესწავლის მეშვეობით შეიძლება მიღებულ იქნეს უფრო ნათელი შუქი, რომელიც შეიძლება წარედგინოს სხვებს.“ Testimonies, Volume 5, 708.

მილერის დროის პროტესტანტებმა უარი თქვეს გრამატიკის წესებით ხელმძღვანელობაზე და არჩიეს, უგულვებელყოთ მეთოთხმეტე მუხლში არსებული სიტყვა „ასევე“, რომელიც გრამატიკულად განსაზღვრავს, რომ „შენი ხალხის მძარცველები“ წარმოადგენდნენ ახალ ძალას, რომელიც შეჰყავდათ მოვლენათა მსვლელობაში, როგორც ეს წარმოადგენილი იყო იმ მუხლებში, სადაც მეთოთხმეტე მუხლია მოთავსებული. ურია სმითმა ზუსტად იგივე გააკეთა, როდესაც უგულვებელყო გრამატიკული მტკიცებულება, რომელიც ადასტურებს, რომ ოცდამეექვსე მუხლში და შემდგომ ორმოცე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე აუცილებლად უნდა ყოფილიყო იგივე ჩრდილოეთის მეფე, რომელიც ოცდამეთერთმეტე მუხლიდანვე იყო განხილვის საგანი.

დღეს ისინი, ვინც ასწავლის, რომ შეერთებული შტატები „მძარცველებია“, იყენებენ დას უაითის ერთ მონაკვეთს, რომელიც პაპის ძალაუფლებასა და შეერთებულ შტატებს უკანასკნელი დღეების ორ მთავარ მდევნელ ძალად ასახელებს, და გრამატიკას ამახინჯებენ, რათა ამტკიცონ, თითქოს „ძველი სამყარო“ მოხსენიება, რომელსაც დას უაითი ევროპის განსასაზღვრად იყენებს, სინამდვილეში წარსულ ისტორიას აღნიშნავდეს. მონაკვეთში გამოყენებული გრამატიკა ამტკიცებს, რომ ეს მცდარი ვარაუდია, ხოლო ის, თუ როგორ იყენებს დას უაითი ამ მონაკვეთში გამოთქმას „ძველი სამყარო“, შეესაბამება იმას, თუ როგორ იყენებს იგი მას თავის სხვა ნაწერებშიც. ამგვარად იგი თანხმობაშია აგრეთვე ისტორიკოსებთანაც, რომლებიც გამოთქმას „ძველი სამყარო“ „ახალ სამყაროსთან“ მიმართებით იყენებენ, რათა გაავლონ განსხვავება ევროპასა და ამერიკებს შორის.

„ძველ სამყაროში რომანიზმი და ახალში განდგომილი პროტესტანტიზმი მსგავს გზას დაადგებიან მათ მიმართ, ვინც ყველა საღვთო მცნებას პატივს მიაგებს.“ — The Great Controversy, 615.

გრამატიკულად, გამოთქმა „დაედევნება“ მიუთითებს, რომ როგორც „ძველი ქვეყნის“, ისე „ახლის“ მიერ წარმოადგენილი ორივე ძალა უკანასკნელ დღეებში ღვთის ხალხის დევნას „დაედევნება“, და გრამატიკულად მცდარია იმის მტკიცება, რომ ეს წინადადება „ძველ ქვეყანას“ წარსულ ისტორიად მოიხსენიებს, ხოლო „ახალს“ — უკანასკნელ დღეებად. „სტრიქონზე სტრიქონი“ რომის ყველა ძველი დავა უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველების შემსწავლელს ასწავლის, რომ როდესაც ისინი მხეცის ხატის გამოცდის მიმართ გამოიღვიძებენ, ეს მოიცავს გარემოებას, სადაც სათანადოდ იდენტიფიცირებული იქნება შენი ხალხის მძარცველები. „მძარცველების“ სწორი გაგება წარმოადგენილია 1843 წლის პიონერთა ცხრილზე და ამიტომ წარმოადგენს ფუნდამენტურ ჭეშმარიტებას, რომელიც წინასწარმეტყველების სულის ავტორიტეტით დამტკიცდა. ეს მიუთითებს, რომ როდესაც წინასწარმეტყველების შემსწავლელები თავიანთ საბოლოო გამოცდაზე გამოიღვიძებენ, „მძარცველების“ საკითხიც ასევე წარმოადგენდეს საბოლოო თავდასხმას ფუნდამენტურ ჭეშმარიტებებზე და

წინასწარმეტყველების სულოზე.

ჩვენ ამ აზრთა განვითარებას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.